

Valoa kohti

Violetti on väri, jonka ihminen aistii, kun silmään tulee valoa, jonka aallonpituus on 390–420 nanometriä. Violettiin väriin liittyy monenlaista symboliikkaa. Nopealla selvittelyllä netistä selviää muun muassa se, että violetti on väreistä henkisin ja se liittyy voimakkaisiin tunteisiin, kuten suureen iloon tai suruun.

Violetti on myös väri, jonka voi aistia kirkoissa tuhkakeskiviikosta kiirastorstaihin. Violetti symboloi liturgisena värinä katumusta, odotusta ja parannusta. Paastonaikana siis kirkossa näkyvimpänä värinä on violetti. Se kääntää mielet pääsiäisen odotukseen ja kohti suurta juhlaa, jonka keskiössä on maailman valo, Kristus. Paaston keskeinen ominaisuus on suuntautuminen kohti Jumalaa, ja näin Jumalan ja lähimmäisen rakastaminen, sekä samalla omasta itsekkyydestä ja muusta oman edun tavoittelusta luopuminen.

Paaston merkityksenä onkin siis tavoittaa sellainen aallonpituus, joka suuntaa mielemme ja ajatuksemme uskoon ja rakkauteen. Kohti Jumalaa ja kohti toista ihmistä. Kohti Jumalaa rukouksen, Raamatun ja jumalanpalveluksen kautta. Kohti toista ihmistä kuuntelemisen, näkemisen ja rakastamisen kautta.

Paasto kestää 40 päivää muistoksi niistä 40 päivästä, joina Jeesus rukoili ja paastosi erämaassa ennen julkisen toimintansa aloittamista. Ehkä meidän paastomme ei aivan yhtä konkreettisesti ole erämaassa, mutta paasto kutsuu meitä tavoittamaan heidät, jotka ovat elämän erämaassa. Rukoilemaan heidän kanssaan ja heidän puolestaan, sekä olemaan lähimmäisenä lähimmäiselle. Kun paaston aikana kuljemme kohti pääsiäistä, kuljemme samalla kohti kevättä ja ihan konkreettisestikin valoisampaa aikaa. Se kutsuu uskomaan ja luottamaan siihen, että valo, oli se sitten minkä väristä tahansa, voittaa aina pimeyden.

Kirjoittaja on Ville Malm, nuorisopappi, Heinolan seurakunta